

Blad havde haft med mig —, og de opholdt sig ved en Bemærkning deri. Samtidig har det fra anden Side været kritiseret, at Ministrene i Almindelighed og jeg i Særdeleshed var alt for villig til at lade mig interviewe og svare paa Spørgsmaal, der blev rettet til mig. Jeg kan derom sige, idet jeg i øvrigt henholder mig til, hvad min Kollega Statsministeren sagde i Gaar, at naar Bladrepræsentanter eller andre, ogsaa private Folk, kommer til mig for at faa Oplysninger, saa giver jeg dem disse Oplysninger, for saa vidt jeg kan, og naar det kan ske uden Skade og uden Fare. Og jeg vil ogsaa sige, at de Journalister, der i stort Tal henvender sig til mig, i Regelen loyalt gengiver, hvad jeg opgiver dem. Det Interview, der her er Tale om, var i og for sig ikke et Interview; det var en Journalist, der kom og anmodede mig om en Samtale, for at han paa Grundlag af den kunde sende en Korrespondance til et hollandsk Blad, og det var en Samtale, som han har gengivet efter Hukommelsen, han havde hverken Papir eller Blyant med, jeg kan derfor heller ikke sige, at Ordene er dem, jeg har brugt. Jeg kan sige om dette Citat — „jeg har aldrig sagt, at Afrustning kunde garantere Danmark imod at blive Krigsskueplads“ —, at det, jeg sagde til den paagældende Journalist, var, at man ikke kunde garantere, at Danmarks Neutralitet ikke blev krænket, selv om det var afrustet. Det er blevet til, at Danmark kunde blive Krigsskueplads. Det skulde jeg nu ikke have opholdt mig ved, hvis ikke de ærede Medlemmer, som er Ordførere for Venstre og det konservative Folkeparti, havde oversat det frit efter Hukommelsen, og saa bliver det jo altid galt, naar man efter Hukommelsen først lægger en Bagatel til og saa igen en Bagatel til, selv om det kun er Bagateller. Jeg sagde, at man ikke kan garantere, at Danmarks Neutralitet ikke kan blive krænket; men oversat af Korrespondenten efter Hukommelsen er det blevet til, at Afrustning ikke kan garantere Danmark imod at blive Krigsskueplads, og det ærede Medlem Hr. N. Neergaard siger, at naar Ministeren udtalte, at han vel indsaar, at Danmark kunde blive Krigsskueplads, sandsynligvis vilde blive Krigsskueplads under en saadan Forsvarsordning som den, der er planlagt, var det heller ikke til nogen Gavn for vor internationale Stilling; og det ærede Medlem Hr. Pürschel siger, at jeg havde sagt, at saaledes vil Danmark have god Udsigt til at blive Krigsskueplads, og at Forslaget

ingen Garanti byder mod, at Krigens Rædsler skyller ind over Danmark. Men saa erkender jeg, at jeg maa sige: Hør! Er det nu ikke paa Tide at komme tilbage til, hvad Korrespondenten egentlig har sagt, at Afrustningen ingen Garanti kan yde for, at Danmark bliver Krigsskueplads; og naar man saa nu ser, hvad det er blevet til, saa synes jeg, det er bedst at standse, for ellers forstaar jeg, at det til sidst maa blive refereret saaledes, at det er *wundgaeligt*, at Danmark bliver Krigsskueplads, og at Krigens Rædsler kommer til at skylle ind over Danmark. Jeg er sikker paa, at Udviklingen er godt i Gang i saa Henseende. Jeg vil derom sige, hvad jeg har sagt ved tidligere Lejligheder, at naar de Herrer opholder sig ved dette, og naar man mener, hvad særlig det ærede Medlem Hr. Pürschel fik ud af det, at et afrustet Danmark har al Udsigt til at blive Krigsskueplads og at faa alle Krigens Rædsler skyllet ind over Landet, saa vil jeg minde om et Billede, som er blevet oprullet af andre — ikke af mig —, nemlig at en Krig kunde udbryde mellem Rusland og England. Ja, den Situation har vi haft før, den havde vi i 1855; da havde England og Rusland et Sammenstød. Jeg vil saa henstille til ærede Medlemmer, hvis de vil vide, hvordan Danmark *da* stillede sig og de vil have en let overskuelig Fremstilling deraf, at læse et udmærket Værk, som er skrevet af en Historiker, der er i Stand til at vurdere det, nemlig det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, der i sin Bog „Under Juni-Grundloven“ har rost Danmark for den kloge og forstandige Stilling, vi den Gang indtog, nemlig den ikke at foretage os det allermindste. Naar Danmark ligger midt imellem to Stormagter som England og Rusland, er det jo det haabløseste af alt at ville agere med, og derfor tog vi det kloge politiske Standpunkt at ligge død. Vor Neutralitetserklæring gik ud paa, at vi vilde ikke indkalde noget Mandskab, ikke foretage os noget som helst, og at alle danske Havne er aabne saavel for engelske som for russiske Krigsskibe. Vi magter intet. Og derefter roser det ærede Medlem Hr. N. Neergaard i sin Bog Danmark for den forstandige Stilling og siger imellem Linierne nogle fordømmende Ord om den Krigsminister, som vi havde den Gang, General Hansen, Ord, som vi nu kan læse i Taler, som er holdt fra Venstres og Højres Side, idet de nemlig siger: Hvad siger I om Danmarks Ære, hvis vi, naar England og Rusland tørner